

TWEEDE DELEGATIE NIEUW-GUINEA RAAD IN NEDERLAND

Griffie
Binnenhof 19
Kamer 20
's-Gravenhage

Verslag bijeenkomst met de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken op dinsdag, 19 december 1961 (ochtendbijeenkomst).

Aanwezig:

Mr. E.H. Toxopeus, Minister van
Binnenlandse Zaken
Mr. Th.H. Bot, Staatssecretaris
van Binnenlandse Zaken
A.M. Kottier, Directeur-Generaal
voor N.N.-G.
J.A. van Beuge, Chef van de
Hoofdafdeling Bestuurlijke,
Politieke en Internationale
Zaken van het Directoraat-Generaal
voor N.N.-G.
Mr. H.G. Verhoeff, Chef van de
Afdeling Wetgeving en Juridische
Zaken van het Directoraat-Generaal
voor N.N.-G.
A. Boendermaker, Hoofdambtenaar
met verlof in Nederland.
Mr. H.P. Degens, Directoraat-Generaal
voor N.N.-G., contactambtenaar
t.b.v. de Delegatie
S. van der Goot (vertalingen)

Delegatie:

J.H.F. Sollewijn Gelpke
Voorzitter Nieuw-Guinea
Raad
A. Arfan
Pater Dr.L.J. van de Berg
A.K. Gebze
B. Mofu
A.S. Onim
F. Poana
Mr. J.O. de Rijke
P. Torey
N. Jouwe
H. Womsiwor
N. Tanggahma
en de griffier van de
Delegatie

Mr.H.Th.J.F.van Maarseveen.

De bijeenkomst staat onder leiding van de Staatssecretaris.

De Staatssecretaris doet mededeling van datgene wat hij heeft vernomen van de rede van de heer Soekarno omtrent het probleem Nieuw-Guinea. De heer Soekarno is kennelijk geprikkeld mede zowel over het verloop van het VN-debat, als over de ontwikkeling van West-Papoea, in welk verband de bewindsman o.m. noemde de vlag en het zelfbeschikkingsstreven van Nieuw-Guinea. In verband hiermede is het van belang in het communiqué alles te vermijden, wat tot nodeloze irritatie kan leiden, hetzij in Indonesië, hetzij in Nederland zelf. Omdat de delegatie niet alléén over het zelfbeschikkingsrecht besprekingen heeft gevoerd, moet niet eenzijdig de indruk worden gevestigd als zou de zelfbeschikking van Nieuw-Guinea

- zowel -

zowel door de delegatie als door de Nederlandse regering steeds voorop worden gesteld als het allesbeheersende politieke desideratum. Over het concept van de heer de Rijke zijn van de zijde van het Ministerie van Buitenlandse Zaken opmerkingen gemaakt. In de eerste plaats is het onwenselijk dat wordt gesproken alsof men ook het woord voert namens de Papoeas in Oost-Nieuw-Guinea. In de tweede plaats kan men niet gaan speculeren op enige reactie van Australische kant, omdat terzake niets in concreto bekend is omtrent het Australische standpunt. Vervolgens dient men ervoor te waken Australië op de een of andere wijze kopschuw te maken. Tenslotte geldt als overweging dat de heer Soekarno iedere uitspraak van Nederland over zelfstandigheid van Nieuw-Guinea zou kunnen aangrijpen als een voorwendsel tot een casus belli.

De voorzitter van de delegatie meent dat het goed zou zijn om terzake van de verschillende vraagstukken een gecomprimeerde beschouwing te bezitten, opdat de delegatie bij de contacten met televisie en pers niet met te volle handen komt te staan en er iets breekbaars uit laat vallen. Hij dient daartoe een nieuw concept in.

Vanuit de delegatie wordt beaamd dat men niet alles hoeft te zeggen, wat in de gedachten leeft. Maar een en ander moet niet verhinderen dat in de toekomst contacten worden gelegd tussen West- en Oost-Guinea. Nu ook de heer Soekarno geen buitensporige rede heeft uitgesproken moet de delegatie eveneens niet meer dan het strikt noodzakelijke zeggen. De rest moet maar worden overgelaten aan diplomatieke activiteiten.

De Staatssecretaris meent, dat het aanbeveling lijkt te verdienen op de eerste plaats een kort stuk te hebben om eventueel ondershands aan de pers door te geven en dat wellicht anderzijds in een langer stuk de grondslagen voor de verdere meningsvorming zouden kunnen worden opgenomen.

Een van de medewerkers van de Staatssecretaris dient een nieuw concept in, dat tot strekking heeft de leden van de delegatie tot hulp te zijn bij hun contacten met pers en televisie.

Na een korte schorsing wordt door de Staatssecretaris het door hem overgelegd, in samenwerking met de voorzitter en enige leden van de delegatie bijgewerkte concept van de voorzitter in de delegatie als basisdocument aan de orde gesteld.

Op een opmerking van de zijde van de delegatie dat de internationale publiciteit sterk moet worden bevorderd, antwoordt de Staatssecretaris dit inderdaad van groot gewicht te achten, maar hij wijst daarbij op hetgeen reeds gedaan is.

Een ander lid van de delegatie vraagt zich af, of een van de thans aanhangige concepten ook bruikbaar moet worden geacht met het oog op de komende debatten in de Tweede Kamer. Er moet een eigen geluid zijn van de kant van de Nieuw-Guinea Raad en daarbij moet men het risico willen lopen dat de formuleringen te genuanceerd zijn, dan wel te uitgebreid.

De Staatssecretaris maant tot voorzichtigheid met betrekking tot een dergelijk standpunt, omdat men nu eenmaal gemakkelijker in een lang stuk aanleiding kan vinden tot willekeurig commentaar dan in een korte notitie.

Het door een commissie uit de delegatie met de Staatssecretaris opgestelde concept wordt na enige redactionele wijzigingen in de bijeenkomst aanvaard als een stuk, dat door de delegatieleden in hun contacten naar buiten kan worden gebruikt.
